

Uveřejněno: Soudcovské listy čís. 876.

I smíšené darovací smlouvy lze pro hrubý nevědek odvolati (§§ 948, 949 obč. zák.)

(Rozh. ze dne 6. března 1931, Rv I. 278/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9916.

Nájemník, jenž složil stavební příspěvek, nemůže se domáhati jeho vrácení, třebaž byla nájemní smlouva pronajimatelem předčasně zrušena, bylo-li v nájemní smlouvě ustanoveno, že nájemce nemá nárok na vrácení stavebního příspěvku, ani kdyby byla nájemní smlouva pronajimatelem předčasně zrušena pro nesplnění závazků převzatých nájemcem ve smlouvě.

(Rozh. ze dne 15. května 1930, Rv I. 770/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9951.

Vymáhající věřitel, zabavivší společenský podíl komplementáře komanditní společnosti, jest oprávněn vypověděti společenskou smlouvu za povinného. Povinný nemůže se s ostatními společníky shodnouti na disoluci a na vyřazení, jímž by se dotkl práv vymáhajícího věřitele a zkrátiti tak jeho nárok na to, co přísluší povinnému buď následkem likvidace nebo usneseního snad vyloučení.

K platnosti výpovědi smlouvy komanditní společnosti se vyhledává, by byla řízena na všechny ostatní společníky (komplementáře i komanditisty). Pro výpověď není zákonem předepsána forma, stačí dopis i na společnost, jen když se všichni společníci následkem tohoto dopisu o výpovědi dozví nebo alespoň podle okolností musí dověděti.

(Rozh. ze dne 31. května 1930, R I. 268/30.)

*

Uveřejněno: Právník z r. 1931 str. 210.

Právo na zrušení spoluvlastnictví může spoluvlastník uplatňiti kdykoliv a bez ohledu na prospěch či škodu ostatních spoluvlastníků. Žádost za naturální rozdělení věci je však zamítnouti, nelze-li věc rozdělití vůbec nebo bez značného znehodnocení a žádá-li aspoň jeden spoluvlastník, aby věc byla prodána v soudní dražbě. Mimo to buď rozdělení odloženo, předejde-li se tím škodě, ke které by musilo dojiti, kdyby věc byla rozdělena okamžitě a v nevhodnou dobu. Zájmy sousedů jsou při zrušení spoluvlastnictví zcela lhostejné.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1931, Rv II. 892/29.)

Z E D N E

Náš nízký tarif notářský zdá se ještě některým kruhům příliš vysoký. Jak známo, platí skoro po celou dobu války od r. 1907 až do r. 1917 starý notářský tarif z r. 1871 a ohledně soudního komisařství dokonce od r. 1855, ačkoliv od té doby se poměry hospodářské velice změnily a veškeré potřeby životní přídrazily. V roce 1917 na naléhání kruhů notářských, když ve válce životní potřeby stouply 10ti až 100násobně, zvýšilo ministerstvo spravedlnosti za starého Rakouska sazby notářské milostivě o celých !!! 20%. Po převratu podařilo se našemu úsilí dosíci nového tarifu z r. 1921, jenž jakž takž vyhovoval našim požadavkům, nikoliv však úplně. Měl ale tu přednost, že neobsahoval maximálních hranic. Notářská komora Pražská a Spolek náš domáhají se lepší úpravy tohoto tarifu a tu ministerstvo spravedlnosti slíbilo, že zavede notářský tarif zvýšený, když zvýší notáři svému personálu platy a vyzvalo komory, aby učinily návrh. To se stalo a po delších debatách u ministerstva byl návrh ten zásadně přijat. Notáři důsledkem toho zvýšili svému personálu platy, avšak ke zvýšení tarifu nedošlo. Naopak r. 1923 byl proti všemu nadání tarif notářský valně snížen a což nej-

horšího jest, zavedeny byly opět nespravedlivé a nesociální maximální hranice. Tarif ten platí dosud, a jest nejnižším tarifem notářským ve všech evropských státech. Gremium obchodníků v Praze podalo nyní u ministerstva spravedlnosti i u Obchodní komory Pražské stížnost co do vysokých sazeb notářských, požadujíc, aby sazby ty byly sníženy.

Ve stížnosti své vyjadřuje se Gremium velmi pohrdlivě o naší činnosti a našem úřadování, jako by úkony notářské vesměs byly pouze šablonovité, nevyžadovaly žádné duševní práce a znalosti práva. Notářská komora Pražská podala za tou příčinou ihned ministerstvu spravedlnosti a Obchodní komoře Pražské náležitě odůvodněné ohražení a zvláštním příspěvem vysvětlilo Gremium, jaká vlastně jest funkce notářská, čeho všeho vyžaduje, jak nízký jest náš tarif u porovnání k několikrátě zvýšenému tarifu advokátnímu a jak smyšlně nízký jest tarif československý oproti notářským tarifům jiných evropských států.

Snížení nynějšího tarifu notářského, do jehož nízkosti jsme si stále stěžovali, žádajíc jeho náležitou úpravu zvýšení a zrušení maximálních hranic — znamenalo by přímo katastrofu pro celý náš stav.

Nová notářská místa. Ministerstvo spravedlnosti systemisovalo nová notářská místa a sice: v Chrudimí, Mladé Boleslavi, ve Slaném a 4 v Praze, v obvodech okresních soudů pro Prahu — jih, sever, východ a západ. Systemisaci tu nepokládáme za šťastnou za nynější hospodářské tísně, kdy všude zaměstnanost klesá, kdy každý, ať obchodník, průmyslník živnostník neb rolník se uskrovnuje, kdy listinná agenda vůči hledě se ztenčuje a rvána jest z rukou notářů pokoutníky a kdy následkem toho agenda notářská u každého notáře klesla nejméně na polovic. Pochybujeme, že nově jmenovaní notáři se uchytí a jistě bude trvati dlouhá léta, nežli dosáhnou těch příjmů, které mají nyní buď jako notáři či jako kandidáti. Další důsledek toho bude, že dosavadní notáři budou museti restringovati svůj personál, klesne jejich obrat a tím i daň výdělková, důchodová a obratová.

Valná hromada odbočky spolku čs. notářů v Brně. Odbočka spolku čs. notářů pro zemi moravsko-slezskou v Brně konala v neděli dne 13. prosince 1931 svoji řádnou valnou hromadu v zasedací síni vrchního soudu v Brně. Za účasti 42 členů (26 notářů, 16 kandidátů) zahájil předsedající p. prezident olomoucké komory Dr. Josef Tognier jednání, vzpomenuv zemřelých členů p. notářů Fautyše z Klobouk u Brna a Kalmana z Uher. Ostřohu, jejich památka byla uctěna povstáním.

Po té přednesl p. profesor Masarykovy university Dr. Jaromír Sedláček přednášku na thema: »Versio in reum a exekuce«, v níž velmi vyčerpávajícím a názorným způsobem pojednal o všech otázkách této materie se týkajících. Byl vylslechnut se živým zájmem a souhlasem všech přítomných.

Ve své zprávě jednatel kand. notářství Konečný z Brna konstatoval, že uplynulý rok nepřinesl pokroku v přípravě notářského řádu a ani ulehčení notářům, úřadujícím ve smíšeném území, vydáním ministerských směrnic. Zmínil se o pohybech ve stavu členstva a celoroční činnosti spolku, referoval o práci přípravného výboru, který na kolegiu brněnské komory dne 18. října 1931 byl zvolen ke zřízení pensijního spolku čs. notářů. S potěšením zjistil i, že knihovna spolku byla nyní řádně umístěna v kancelářských místnostech p. notáře Dr. Javírka v Brně, Náměstí svobody č. 16, kde možno knihy tam zařazené si vyžádati.

Pokladník p. notář Dr. Kroutil z Bučovic uvedl, že za poslední správní rok bylo příjmu 1.480 Kč a vydání 410.80 Kč. Jmenní spolkové jest nyní 8.511.01 Kč.

Ve volbách zvoleni dosavadní členové výboru i čimovníci. Volný návrh p. notáře J. Vetchého z Olomouce o pokoutnictví přikázán výboru k projednání.

Nejbližší členská schůze stanovena na druhou neděli v lednu s referátem Dr. Chloupka z Břeclavě: »Poznámka pořadí«.

V ustavující schůzi výboru pak za předsednictví starosty Dr. Josefa Tognera, zvolen místostarostou Dr. František Weiner z Brna, pokladníkem Dr. František Kroutil z Bučovic a jednateltem kandidát notářství K. Konečný z Brna, Zelný trh č. 12. — Kný.

Odbočka spolku čs. notářů v Brně.

V Brně, Zelný trh 12, dne 14. prosince 1931.

K. Konečný, t. č. jednatel.